

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.734 van 18 september 2026
in de zaak A. 248.717/XII-10.165**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jellina Buelens en Joost Bosquet
kantoor houdend te 2650 Edegem
Mechelsesteenweg 262
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bart Staelens en Joost Hoste
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 juli 2026, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[d]e beslissing van 7 juli 2026 van de Minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen houdende de stopzetting van de opleiding van [verzoeker] tot arts-specialist in de pathologische anatomie, zoals ontvangen op 9 juli 2026”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 27 juli 2026 werd de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 september 2026.

Kamervoorzitter Chantal Bamps heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Joost Bosquet en Julie Philtjens, *loco* advocaat Jellina Buelens, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Caroline Cleynen, die *loco* advocaten Joost Hoste en Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker studeert op 29 juni 2021 af als master in de geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Leuven. Na zijn studies vat hij zijn stage aan in het UZ Leuven met als specialisatie klinische biologie, afdeling microbiologie.

3.2. Op 14 april 2023 wordt het stagerapport van zijn eerste jaar, dat werd ingediend op 18 november 2022, goedgekeurd door het Departement Zorg betreffende de opleiding klinische biologie, na een positief advies van de erkenningscommissie op 29 maart 2023.

Het stagerapport van het tweede jaar klinische biologie, dat werd ingediend op 27 december 2023, wordt op 11 april 2024 goedgekeurd door het Departement Zorg, na een positief advies van de erkenningscommissie op 6 maart 2024.

3.3. Verzoeker dient op 27 december 2023 een stageplan in voor de opleiding tot arts-specialist in de pathologische anatomie. Op 4 januari 2024 verzoekt hij tevens om de valorisatie van zijn eerder gevolgde opleiding. De erkenningscommissie brengt op 8 januari 2024 een gunstig advies uit over het stageplan en de gevraagde valorisatie. Het Departement Zorg keurt op 22 januari 2024 het stageplan goed en staat een verkorting van de opleiding met twaalf maanden toe.

3.4. Op 25 juni 2024 dient verzoeker een wijziging van zijn stageplan in. De erkenningscommissie adviseert hierover gunstig op 5 september 2024, waarna het gewijzigde stageplan op 11 september 2024 wordt goedgekeurd.

3.5. Verzoeker volgt van 1 december 2023 tot en met 30 September 2025 zijn opleiding op de dienst pathologische anatomie van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (hierna: UZ Antwerpen), onder het toezicht van professor A. D. als coördinerend stagemeester. Op 1 oktober 2025 start hij zijn stage bij ZAS Middelheim, onder leiding van dokter S. D.

3.6. Tijdens verzoekers stage in het UZ Antwerpen vinden verschillende evaluatie- en functioneringsgesprekken plaats. Het betreft onder meer gesprekken op 2 juli en 17 oktober 2024 met professor D., op 20 november en 13 december 2024 met professor D., professor K. en dokter A., op 1 mei 2025 met professor K. en op 9 juli 2025 met professor D. Tijdens deze gesprekken worden door verschillende supervisors herhaaldelijk aandachtspunten geformuleerd inzake de macro- en microscopie, de voorbereiding en tijdige afwerking van dossiers, de werkorganisatie, de administratieve opvolging, de overdracht bij afwezigheid en de verwerking van feedback.

3.7. Verzoeker dient op 27 juni 2025 zijn eerste stagerapport in. Aangezien het dossier nog niet volledig is, verzoekt het Departement Zorg om bijkomende informatie. Op 25 augustus 2025 wordt een volledig ondertekend stagerapport ontvangen.

De erkenningscommissie brengt op 3 september 2025 een gunstig advies uit over het stagerapport. De goedkeuring ervan wordt op 10 september 2025 aan verzoeker meegedeeld.

3.8. Tijdens verzoekers stage bij ZAS Middelheim worden aandachtspunten vastgesteld inzake de pathologische kennis, de verwerking en verslaggeving van dossiers, de werkorganisatie, de aanwezigheid op de dienst en de opvolging van taken.

Op 17 december 2025 vindt hierover een functioneringsgesprek plaats met dokter D. en dokter M. Op 29 december 2025 volgt een nieuw gesprek naar aanleiding van verdere observaties en feedback. Daarbij worden concrete afspraken gemaakt over de aanwezigheid op de dienst, het voorafgaande overleg bij afwezigheid, de afwerking van nieuwe stalen onder rechtstreekse supervisie en de tijdige verwerking en rapportering ervan.

3.9. Bij schrijven van 19 januari 2026 verzoekt professor D. de erkenningscommissie om advies uit te brengen over het verdere verloop van verzoekers opleiding. Bij dit schrijven worden de eerdere evaluatie- en functioneringsverslagen gevoegd.

3.10. Op 20 januari 2026 wordt verzoeker uitgenodigd voor de zitting van de erkenningscommissie van 18 februari 2026. Daarbij wordt hem meegedeeld dat hij zich door een raadsman of vertrouwenspersoon kan laten bijstaan.

3.11. Op 18 februari 2026 hoort de erkenningscommissie afzonderlijk professor D. en verzoeker. Vervolgens wordt eveneens dokter D. gehoord, waarna verzoeker een tweede maal de gelegenheid krijgt om zijn standpunt uiteen te zetten.

3.12. Na beraadslaging brengt de erkenningscommissie unaniem een negatief advies uit. Zij steunt haar advies op de evaluatieverslagen, de tijdens de hoorzittingen besproken concrete casussen, de gelijklopende vaststellingen binnen de twee stagediensten en het volgens haar uitblijven van voldoende verbetering en zelfinzicht. De commissie acht verzoeker niet geschikt om de opleiding in de pathologische anatomie voort te zetten.

3.13. Op 11 maart 2026 deelt het Departement Zorg aan verzoeker het voornemen mee het advies van de erkenningscommissie te volgen en zijn opleiding in de pathologische anatomie stop te zetten. Het advies van de erkenningscommissie wordt als bijlage bij dit voornemen gevoegd.

3.14. Op 19 maart 2026 worden de medische activiteiten van verzoeker door de hoofddarts van ZAS Middelheim voorlopig geschorst.

3.15. Verzoeker dient tegen het voornemen tot stopzetting van de opleiding op 8 april 2026 een bezwaarschrift met bijbehorende stukken in.

3.16. Het bezwaar wordt op 12 mei 2026 behandeld door de kamer voor artsen-specialisten en huisartsen van de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers (hierna: Adviescommissie).

De Adviescommissie verklaart het bezwaar gegrond. Zij acht het aangewezen dat verzoeker de mogelijkheid krijgt om binnen een andere stagedienst een nieuw en duidelijk afgebakend opleidingstraject aan te vatten. Zij benadrukt daarbij dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij de ernst van de vastgestelde tekortkomingen inziet en zich actief voor bijsturing openstelt.

Aangezien dit advies afwijkt van het voornemen van het Departement Zorg, komt de bevoegdheid om de definitieve beslissing te nemen toe aan de bevoegde minister.

3.17. Bij beslissing van 7 juli 2026 volgt de minister het advies van de erkenningscommissie en wordt de opleiding van verzoeker tot arts-specialist in de pathologische anatomie stopgezet, op grond van de volgende overwegingen:

“Beslissing stopzetting opleiding [verzoeker].

Geachte dr. XXXX,

Hierbij bezorg ik u mijn beslissing met betrekking tot de vraag van het Departement Zorg om uw opleiding tot arts-specialist in de pathologische anatomie stop te zetten.

De erkenningscommissie heeft op 18 februari 2026 het advies gegeven om uw opleiding in de pathologische anatomie stop te zetten. Op 11 maart 2026 werd u door het Departement Zorg op de hoogte gebracht van het voornemen om dit advies te volgen.

U diende op 8 april 2026 een bezwaarschrift in. Dit bezwaar werd behandeld tijdens de zitting van 12 mei 2026 van de kamer voor artsen-specialisten en huisartsen van de Adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (kandidaat-) pleegzorgers (hierna: ‘de adviescommissie’). De adviescommissie heeft uw bezwaar gegrond verklaard.

Overeenkomstig artikel 16, §2, laatste lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 houdende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen, moet ik een beslissing nemen wanneer het advies van de adviescommissie afwijkt van het voornemen van het Departement Zorg.

Met deze beslissing volg ik het advies van de erkenningscommissie en zet ik uw opleiding in de pathologische anatomie stop.

De beslissing om een opleiding stop te zetten is bijzonder ingrijpend. Ik erken dat een remediëringstraject, waarbij de kandidaat de kans krijgt om zijn professioneel gedrag bij te sturen en te verbeteren, van groot belang is.

In uw geval werd echter vastgesteld dat u herhaaldelijk werd gewezen op tekortkomingen in uw functioneren en dat u meerdere kansen tot bijsturing heeft gekregen. Uw dossier bevat acht uitgebreide evaluatiegesprekken. Tijdens deze gesprekken werd herhaaldelijk en expliciet gewezen op de noodzaak om uw professioneel gedrag aan te passen. Daarnaast hebben de stagemeesters, prof. D. en dr. D., vijftien ernstige casussen gedocumenteerd die aantonen dat uw functioneren ontoereikend is om de opleiding op een verantwoorde wijze verder te zetten. Er werd vastgesteld dat u tekortschiet in uw functioneren als arts, wetenschapper, manager en communicator. Daarbij werd ook vastgesteld dat de patiëntveiligheid in het gedrang komt.

Hoewel u de mogelijkheid heeft gehad om uw functioneren bij te sturen, werd geen voldoende duurzame verbetering vastgesteld.

Gelet op:

- de ernst en de aard van de vastgestelde tekortkomingen
- de herhaalde en expliciete feedback
- het uitblijven van voldoende en duurzame verbetering
- en het risico voor de patiëntveiligheid

concludeer ik dat u niet voldoet aan de vereiste professionele competenties en besluit ik uw opleiding tot arts-specialist in de pathologische anatomie stop te zetten. U kunt tegen deze beslissing in beroep gaan bij de Raad van State. Om ontvankelijk te zijn, stuurt u uw beroep binnen 60 dagen naar de afdeling Administratie van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel en volgt u daarbij de procedure vastgelegd in het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Administratie van de Raad van State.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker laat in het verzoekschrift ter verantwoording van de spoedeisendheid gelden:

“V. SPOEDEISENDHEID

29. Overeenkomstig art. 17 §1 en §2 RvS-Wet kan de Raad van State de schorsing bevelen van de administratieve rechtshandelingen indien de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring, en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring kunnen ook na de Wet van 20 januari 2014 houdende hervorming van de organisatie van de Raad van State nog samen worden ingeleid. Dit is eens te meer zo indien de hoogdringendheid reeds van bij aanvang van de vernietigingsprocedure voor handen is.

De spoedeisendheid ‘zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te

verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen' (memorie van toelichting, Parl.St. Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 13).

30. De loutere nietigverklaring van de bestreden beslissing is op zichzelf niet afdoende om de dreigende en moeilijk herstelbare schade te voorkomen waarmee verzoekende partij thans wordt geconfronteerd.

De bestreden beslissing maakt immers een onmiddellijk einde aan de opleiding van verzoekende partij in de specialisatie van de pathologische anatomie. Daardoor kan hij zijn opleiding niet verderzetten, beschikt hij niet langer over een geldig stageplan en is hij evenmin in de mogelijkheid een gewijzigd stageplan ter goedkeuring voor te leggen zolang de bestreden beslissing rechtsgevolgen blijft sorteren.

31. Een schorsing heeft een concreet en onmiddellijk noodzakelijk effect. Zij zou de juridische belemmering wegnemen die thans voortvloeit uit de definitieve stopzetting van de stage en verzoekende partij in staat stellen onmiddellijk potentiële stagemeesters en stageplaatsen aan te schrijven, de nodige afspraken te maken en een gewijzigd stageplan samen te stellen. De situatie is des te dringender nu de bevoegde erkenningscommissie slechts op een beperkt aantal tijdstippen per jaar samenkomt om onder meer gewijzigde stageplannen te beoordelen. De eerstvolgende vergadering is voorzien op 2 oktober 2026. Indien vóór die datum geen rechterlijke tussenkomst volgt, verliest

verzoekende partij een volledige beslissingscyclus. Zelfs indien hij inmiddels een nieuwe stagemeester zou vinden en een gewijzigd stageplan zou kunnen voorbereiden, kan daarover geen beslissing worden genomen zolang de bestreden beslissing van kracht blijft.

Indien de schorsing daarentegen vóór die vergadering wordt uitgesproken, kan verzoekende partij onmiddellijk de nodige stappen ondernemen om overeenkomstig de toepasselijke regelgeving een gewijzigd stageplan voor te bereiden en de vereiste contacten met potentiële stagemeesters aan te knopen, zodat de erkenningscommissie zich hierover tijdig kan uitspreken. Indien een voorlegging tegen 2 oktober 2026 praktisch niet meer haalbaar zou blijken, kan verzoekende partij door een tijdige schorsing minstens de nodige voorbereidingen treffen om zijn gewijzigd stageplan bij de eerstvolgende vergadering in het begin van 2027 te laten behandelen.

Minstens kan aldus worden vermeden dat verzoekende partij de daaropvolgende beslissingscyclus van de erkenningscommissie, die pas in het begin van 2027 wordt verwacht, eveneens zou missen.

Hierdoor kan zijn opleiding minstens verscheidene bijkomende maanden en mogelijk een volledig opleidingsjaar vertraging oplopen.

Elke bijkomende vertraging heeft bovendien verstrekken gevolgen voor de opleiding van verzoekende partij. De specialistische opleiding is opgebouwd volgens opeenvolgende stageperiodes en kan slechts worden voortgezet na goedkeuring van een stageplan. Zolang de bestreden beslissing niet wordt geschorst, kan verzoekende partij geen opleiding volgen, geen stageprestaties verrichten en geen verdere ervaring opbouwen in het kader van zijn erkenning als arts-specialist. Het hierdoor veroorzaakte tijdsverlies kan achteraf niet integraal worden hersteld door een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit klemmt des te meer nu de Vlaamse Regering recent haar principiële goedkeuring heeft gehecht aan het voorontwerp van besluit waarbij de subquota voor artsen-specialisten voor het jaar 2029 worden vastgelegd, overeenkomstig het advies van de Vlaamse Planningscommissie. Voor de opleiding pathologische anatomie wordt daarbij een maximumquotum van twaalf opleidingsplaatsen vooropgesteld. De toegang tot en de voortzetting van de specialistische opleiding gebeuren

derhalve binnen een strikt gereguleerd contingent van opleidingsplaatsen. Naarmate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voortduurt, vermindert de reële mogelijkheid voor verzoekende partij om opnieuw een opleidingsplaats en een stagemeester te vinden teneinde zijn opleiding verder te zetten.

Een latere vernietiging van de bestreden beslissing kan dit verlies aan opleidingskansen niet ongedaan maken, zodat de schorsing zich opdringt om te vermijden dat de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing zich verder bestendigen.

32. Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat verzoekende partij reeds een aanzienlijk gedeelte van zijn opleiding heeft doorlopen. Indien hij het resultaat van de annulatieprocedure moet afwachten, dreigen de reeds geleverde inspanningen en de tijdens de voorbije stagejaren opgebouwde ervaring in belangrijke mate hun praktisch nut te verliezen. Het gaat derhalve niet uitsluitend om het uitstellen van een toekomstige opleiding, maar om de verdere onderbreking van een reeds aangevat en vergevorderd professioneel opleidingstraject.

33. De bestreden beslissing bevat bovendien het uitdrukkelijke oordeel dat verzoekende partij ongeschikt is voor de opleiding tot arts-specialist in de pathologische anatomie. Een dergelijke vaststelling blijft haar uitwerking behouden zolang de beslissing niet wordt geschorst of vernietigd. Zij is van aard het professionele krediet van verzoekende partij ernstig aan te tasten en bemoeilijkt in aanzienlijke mate zijn mogelijkheden om een nieuwe stagemeester of opleidingsinstelling te overtuigen hem alsnog een opleidingsplaats toe te kennen.

De gevolgen van de bestreden beslissing reiken bovendien verder dan de huidige opleiding alleen.

Een kandidaat die tijdens een specialistische opleiding door de bevoegde overheid definitief ongeschikt wordt geacht, draagt dat oordeel noodzakelijkerwijze mee wanneer hij zich voor een andere specialisatie aanbiedt. Het is weinig realistisch te veronderstellen dat een stagemeester of opleidingsinstelling bereid zal zijn een kandidaat op te leiden die eerder door de bevoegde overheid ongeschikt werd verklaard om een specialistische opleiding verder te zetten. Ook indien de bestreden beslissing formeel slechts betrekking heeft op de opleiding pathologische anatomie, heeft zij derhalve een verstrekkende feitelijke impact op de verdere medische loopbaan van verzoekende partij.

34. Door de bestreden beslissing verliest verzoekende partij niet alleen de mogelijkheid zijn gespecialiseerde opleiding te voltooien, maar tevens zijn professionele activiteit en de inkomsten die hij in het kader van die opleiding genoot. Hoewel het financiële nadeel op zichzelf niet noodzakelijk volstaat om de spoedeisendheid aan te tonen, versterkt het in casu de concrete en onmiddellijke gevolgen van de volledige uitsluiting uit het opleidingstraject.

35. Een schorsing dringt zich dan ook op teneinde verzoekende partij te vrijwaren van een onomkeerbaar beroepsnadelige toestand, en hem in de gelegenheid te stellen om zijn wettigheidsgrievens effectief te doen beoordelen op een ogenblik dat herstel nog mogelijk is.

Het afwenden van dergelijke schade van een zekere omvang en ernst, onderbouwt de door verzoekende partij aangevoerde hoogdringendheid.”

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet de vordering tot schorsing “een uiteenzetting

van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoordt die ter ondersteuning van deze vordering wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 4, § 1, eerste lid, 5°, van het koninklijk besluit van 19 november 2024 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding en tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing op elk moment worden bevolen indien de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden akte of het bestreden reglement *prima facie* kan worden verantwoord. Met deze wijzigingen aan artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beoogt de wetgever de schorsingsprocedure te optimaliseren en maatwerk mogelijk te maken op basis van de spoedeisendheid die in de vordering tot schorsing wordt aangevoerd (Wetsontwerp tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, KAMER, 2022-2023, 14 maart 2023, nr. 55-3220/1, 9). Het is evenwel niet de bedoeling met deze hervorming de strekking te wijzigen van het begrip spoedeisendheid zoals dat thans gedefinieerd is door de rechtspraak van de Raad van State (Wetsontwerp tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, KAMER, 2022-2023, 14 maart 2023, nr. 55-3220/1, 11). Bijgevolg zal de spoedeisendheid worden vastgesteld wanneer de verzoekende partij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Wanneer de afdeling bestuursrechtspraak een vordering tot schorsing verwerpt wegens het gebrek aan spoedeisendheid, kan een nieuwe vordering slechts worden ingediend indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering

rechtvaardigen. De afdeling bestuursrechtspraak kan bovendien een termijn bepalen waarin geen enkele nieuwe vordering tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan worden ingediend indien het enige nieuw ingeroepen element bestaat uit het verloop van de tijd (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. Verzoeker benadrukt ter verantwoording van de spoedeisendheid dat de bestreden beslissing een onmiddellijk einde maakt aan zijn opleiding in de specialisatie van de pathologische anatomie, waardoor hij zijn opleiding niet kan verderzetten, hij niet langer beschikt over een geldig stageplan en hij evenmin in de mogelijkheid is een gewijzigd stageplan ter goedkeuring voor te leggen zolang de bestreden beslissing rechtsgevolgen blijft sorteren.

Verzoeker laat dienaangaande vooreerst gelden dat een schorsing een concreet en onmiddellijk noodzakelijk effect zal hebben, nu deze de juridische belemmering zou wegnemen die thans voortvloeit uit de definitieve stopzetting van zijn stage en hem in staat zou stellen onmiddellijk potentiële stagemeesters en stageplaatsen aan te schrijven, de nodige afspraken te maken en een gewijzigd stageplan samen te stellen. Tevens wijst hij erop dat hij zo spoedig mogelijk (2 oktober 2026 of begin 2027) een nieuw stageplan ter goedkeuring zal voorleggen aan de erkenningscommissie en dat hij, indien de beslissing niet wordt geschorst hij het risico loopt op tijdsverlies en vertraging van zijn opleiding.

Dit betoog wordt niet bijgevalen.

De Raad van State stelt vast dat niet blijkt dat verzoeker thans over enige concrete en onmiddellijk beschikbare mogelijkheid beschikt om zijn opleiding voort te zetten, noch wordt door hem enige stagedienst of stagemeester

vernoemd die bereid is hem op korte termijn op te leiden. Evenmin wordt door verzoeker een akkoord, een beginselverklaring, een ontwerp van gewijzigd stageplan of een concrete aanvangsdatum voorgelegd.

Verzoekers betoog al zou hij, indien vóór de eerstvolgende vergadering van de erkenningscommissie voorzien op 2 oktober 2026, geen rechterlijke tussenkomst volgt, een volledige beslissingscyclus verliezen, komt gelet op de voorgaande vaststelling en de daaruit voortvloeiende onwaarschijnlijkheid dat een nieuw stageplan zou kunnen worden beoordeeld op 2 oktober 2026 als hypothetisch voor. Het beweerde verlies van een ‘beslissingscyclus’ veronderstelt immers dat verzoeker op korte termijn een bereidwillige stagemeester vindt, met deze persoon overeenstemming bereikt over een volledig stageplan en alle vereiste stukken tijdig kan indienen. Deze voorwaarden zijn thans op generlei wijze vervuld, noch worden deze met enig stuk ter staving aannemelijk gemaakt. Bijgevolg volstaat de vaststelling dat verzoekers argumentatie berust op loutere aannames en hypothetische veronderstellingen, die op generlei wijze een vermeende spoedeisendheid kunnen staven.

Verzoeker lijkt met dit aangevoerde betoog te wijzen op de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, zonder evenwel aan te tonen dat de nadelen van die aard en omvang zijn dat hij deze niet kan lijden totdat over nietigverklaring van de zaak uitspraak wordt gedaan.

Een beroep tot nietigverklaring heeft geen schorsende werking maar het moeten afwachten van het normale procedureverloop in het kader van een beroep tot nietigverklaring maakt het onvermijdelijke lot uit van elke beroepsindieners en het staat aan de verzoekende partij om aan te tonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kan afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met ernstige schadelijke gevolgen. Het enkele gegeven dat verzoeker voorlopig zijn opleiding niet kan verderzetten, geen nieuw stageplan kan indien of een nieuwe stageplaats zoeken, is dan ook niet meer dan het

grieffhoudende gevolg van de bestreden beslissing maar geen bewijs van de spoedeisendheid.

In zoverre verzoeker verwijst naar de voor 2029 vooropgestelde *subquota* kan zijn argument evenmin worden bijgevalen. Zoals terecht wordt opgeworpen door de verwerende partij betreft het een principieel goedgekeurd voorontwerp over het aantal kandidaten dat in 2029 tot bepaalde opleidingen kan worden toegelaten. Verzoeker legt niet uit hoe door dit voorontwerp zijn mogelijkheden om in 2026 of 2027 een gewijzigd stageplan in te dienen concreet zouden worden beperkt. Evenmin wordt door hem aangetoond dat hij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een welbepaalde opleidingsplaats binnen dat toekomstige *quotum* dreigt te verliezen. Met zijn bewering al zou het later moeilijker kunnen worden een stageplaats te vinden, komt hij bijgevolg niet verder dan een loutere hypothetische bewering, zonder op enigerlei wijze een verifieerbaar nadeel aan te tonen.

In zoverre verzoeker meent dat de geleverde inspanningen en de reeds opgebouwde ervaring gedurende zijn opleiding in belangrijke mate hun praktisch nut zullen verliezen, volstaat de vaststelling dat deze bewering niet wordt onderbouwd, noch gestaafd. Deze loutere bewering kan de spoedeisendheid niet aantonen.

8. In zoverre verzoeker voorts ter verantwoording van de vermeende spoedeisendheid betoogt dat i) de bestreden beslissing het uitdrukkelijke oordeel bevat dat hij ongeschikt is voor de opleiding tot arts-specialist in de pathologische anatomie; ii) een dergelijke vaststelling haar uitwerking blijft behouden zolang de beslissing niet wordt geschorst of vernietigd en van aard is zijn professionele krediet ernstig aan te tasten en in aanzienlijke mate zijn mogelijkheden om een nieuwe stagemeester of opleidingsinstelling te overtuigen hem alsnog een opleidingsplaats toe te kennen bemoeilijkt; iii) de gevolgen van de bestreden beslissing verder reiken dan de huidige opleiding alleen, nu het oordeel dat een kandidaat die tijdens een specialistische opleiding door de bevoegde overheid definitief

ongeschikt wordt geacht, mee wordt gedragen wanneer hij zich voor een andere specialisatie aanbiedt en iv) ook indien de bestreden beslissing formeel slechts betrekking heeft op de opleiding pathologische anatomie, zij een verstrekkende feitelijke impact heeft op zijn verdere medische loopbaan, beroept hij zich op een moreel nadeel.

Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat die morele schade van die aard is dat de bestreden beslissing, in afwachting van een uitspraak ten gronde, hem in een schadelijke toestand brengt die niet te verdragen valt. Het volstaat immers niet te wijzen op de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing. Tevens moet worden aangetoond dat de nadelen van die aard en omvang zijn dat verzoeker ze niet kan lijden totdat over nietigverklaring van de zaak uitspraak wordt gedaan.

Te dezen beperkt verzoeker zich tot het louter poneren van zijn standpunt, zonder dit te staven met concrete gegevens en overtuigende argumenten die door de Raad van State op hun merites kunnen worden onderzocht. Bijgevolg maakt het door hem aangevoerde argument, niettegenstaande zulks doet blijken van de ongemakken en gevolgen die verbonden zijn aan het uitvoerbaar karakter van de bestreden beslissing, niet aannemelijk dat het aangevoerde moreel nadeel van dien aard en omvang is dat verzoeker het niet kan lijden totdat over de nietigverklaring van de zaak uitspraak wordt gedaan en zulks los van de vraag of de ingeroepen morele schade van dien aard is dat een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest niet voldoende genoegdoening zou kunnen verschaffen.

9. In zoverre verzoeker tot slot ter verantwoording van de spoedeisendheid laat gelden dat i) hij door de bestreden beslissing niet alleen de mogelijkheid zijn gespecialiseerde opleiding te voltooien verliest, maar tevens zijn professionele activiteit en de inkomsten die hij in het kader van die opleiding genoot en ii) hoewel het financiële nadeel op zichzelf niet noodzakelijk volstaat om de spoedeisendheid aan te tonen, het te dezen de concrete en onmiddellijke gevolgen van

de volledige uitsluiting uit het opleidingstraject versterkt, beroept hij zich aldus op een financieel-economisch nadeel.

Een dergelijk nadeel verantwoordt evenwel in de regel de spoedeisendheid niet. Het voorgaande neemt niet weg dat op grond van bijzondere redenen er toch van spoedeisendheid sprake is wanneer daaruit blijkt dat verzoeker niet kan wachten op een uitspraak ten gronde. Het komt aan verzoeker toe om concrete, op zijn situatie betrokken (verifieerbare) gegevens aan te brengen om de spoedeisendheid aan te tonen.

Hoewel het zich laat verstaan dat de bestreden beslissing voor verzoeker ingrijpende gevolgen kan hebben op financieel vlak, dan nog is vereist dat verzoeker, wil hij de spoedeisendheid verantwoorden, concreet aantoont aan de hand van verifieerbare gegevens én stavingsstukken, dat het door hem aangevoerde financieel nadeel onomkeerbaar is en dat de omvang *cq* impact van een financieel en economisch nadeel bijgevolg, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat verzoeker de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen.

Verzoeker beperkt zich te dezen echter tot het louter poneren van zijn vermeende nadeel dat hij zelf situeert als een verlies van inkomsten “die hij in het kader van die opleiding genoot”, zonder enige verdere duiding. Dit volstaat op zich niet om de behandeling bij spoedeisendheid te verantwoorden, nu hij, bij gebrek aan enig concreet, precies en dienstig gegeven ter staving van zijn aangevoerde betoog, niet doet blijken dat hij zich thans in een toestand zou bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht.

10. Het door de verzoeker gevoerde betoog in het verzoekschrift doet bijgevolg niet blijken dat hij zich thans in een toestand zou bevinden met

onherroepelijke schadelijke gevolgen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker niet overtuigt dat de aangevoerde nadelen veroorzaakt door de bestreden beslissing van die aard zijn dat het inhoudt dat hij daardoor niet de procedure ten gronde kan afwachten.

VI. Conclusie

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Ilse Anné,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Ilse Anné

Chantal Bamps